

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: I HAD A DREAM

Práci předložil student: BcA. Natálie REICHSTEINOVÁ

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil:

doc. MgA. Gabriel Vach

Natálie Reichsteinová se rozhodla pro zpracování tématu porcelánových stínidel s využitím nejnovějších metod přímého 3D tisku. Stalo se tak na základě zkušeností s těmito moderními technologiemi při práci na několika předešlých pracech. Diplomová práce je tak přirozeným vyústěním jejího zájmu o prozkoumávání možností v této oblasti.

Jak Natálie sama přiznává, v oboru přímého keramického tisku nemá u nás nikdo mnoho zkušeností a tak musela veškeré použitelné know-how sama pro sebe vyzkoušet metodou pokus-omyl.

Na počátku byla idea: vytvořit z porcelánu takové tvary, které by tradiční technologií nebylo možné vyrobit: kombinovaly by tenkou stěnu porcelánu se skrytou vnitřní konstrukcí, která by tvaru poskytla pevnost a stabilitu během výroby. Brzy ale vyšlo najevo, že většinu z toho nebude možné s omezenými možnostmi současných tiskáren vůbec realizovat. V první fázi Natálie pracovala se zapůjčenou 3D tiskárnou ze střední školy ve Světlé nad Sázavou, která, jak se velmi záhy ukázalo, je stavěna na mnohem robustnější tloušťky střepe, než potřebovala Natálie. Nicméně i tak se postupně naučila s tiskárnou zacházet a s výsledky se dostala na hranu možností stroje. Byl to zdoluhavý proces lemovaný celou řadou dílčích neúspěchů, kdy se postupně dozvíдалa, co vše nelze. Učila se nastavovat podmínky tisku tak, aby eliminovala nebo alespoň zmenšovala možné chyby a odchylky. (už jen vyskládání všech nepodarků vedle sebe by vystačilo na samostatnou výstavu) S tím se ale

Natálie smířit nechtěla a ze svého cíle neslevila. Musela ovšem zcela rezignovat na své původní plány a přizpůsobit se daným omezením. Nakonec vznikla série válcových a oválných tvarů, které ve své jednoduchosti vypovídají o postupu tisku a esteticky využívají nepřesností v chodu tiskárny.

Jako doplněk této série (... nebo jako terapie a odpočinek od zdlouhavého a úmorného procesu 3D tisknutí) Natálie vytvořila ještě jednu kolekci stínidel klasickou keramickou technologií. Tady uplatnila přímý dotek své ruky při vymazávání vnitřních stěn. I v tomto případě musela řešit několik technických problémů, ale oproti předchozí zkušenosti nemusela zcela přehodnotit svůj původní záměr a povedlo se jí tvary dotáhnout do podoby, kterou si předsevzala.

Paradoxně nakonec obě polohy - jak 3D tisk, tak klasickou keramickou technologií vytvářené tvary, mluví podobnou řečí. Přímý 3D tisk využívá postupného nanášení materiálu po vrstvách a připomíná tak metodu válečkování, se kterou pracují děti, když se poprvé seznamují s keramikou a odkazuje na techniky, jimiž se vytvářela keramika ještě před vynálezem hrnčířského kruhu. Stejně tak by se dal v historii keramiky najít předobraz pro metodu vymazávání, kdy první hliněné nádoby byly jílem vymazané proutěné nádoby. Oba způsoby vytváření tak nakonec nejvíc vypovídají o procesu vzniku, jeho nedokonalostech, a o přirozených vlastnostech a chování porcelánu (...a o lidském pinožení se za naplněním tvůrčí představy).

Objem práce je u Natálie obrovský. Nebudu vůbec rozporovat poctivost a pracovní nasazení. I výsledek je po technické stránce a po stránce provedení bez chyb.

Přesto ale musím zmínit jednu věc, která dle mého soudu celkovému dojmu nepomáhá. Předkládaným výsledkem je sada stínidel: závěsné, stolní a podlahové. Jako poněkud méně šťastné vidím spojení tisknutých segmentů s kovovými stojany v černé povrchové úpravě, které svou proporcí působí v kontrastu ke křehkému a bílému porcelánu trochu příliš tvrdě a robusně.

Je škoda, že se Natálie nechala až příliš svázat představou, že výsledkem její práce musí být funkční prototypy "produktů". Věřím, že do budoucna by Natálie mohla najít ještě nějaké alternativní řešení, které bude jako celek působit harmoničtěji. Věřím, že případně na způsob, jak v sobě skloubit sochařtější a velkorysejší přístup (lekce Horejc?) ke spojení tvarů a materiálů s vědomím, že vytváří objekt na pomezí art designu, který ale i tak dokáže splnit všechny požadavky na bezproblémovou funkčnost takového objektu.

Dle mých znalostí není práce Natálie Reichsteinové plagiátem a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

Datum:

Podpis: